

Lovforslag nr. L 123. Fremsat den 27. november 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)

(Tillægsmoms på 3 pct.)

§ 1

Lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 19. august 1991, ophæves.

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 596 af 16. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, ændres »81,97 pct.« til: »80 pct.«.
2. I § 13, stk. 3, stk. 5 og stk. 6, 1. og 2. punktum, ændres »81,97 pct.« til: »80 pct.«.
3. I § 14 ændres »22 pct.« til: »22 + 3 pct.«.
4. I § 17, stk. 1, 4. punktum, ændres »18,03 pct.« til: »20 pct.«.
5. I § 29, stk. 2 og stk. 8, ændres »22 pct.« til »22 + 3 pct.«.
6. I § 29 a ændres »22 pct.« til: »22 + 3 pct.«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Stk. 2. § 1 har virkning for erhvervsmæssig virksomhed og anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, for hvilken bidragspligten efter arbejdsmar-

kedsbidragsloven ikke er indtrådt inden den 1. januar 1992.

Stk. 3. § 2 finder anvendelse på leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser, der sker fra og med den 1. januar 1992.

Stk. 4. Ved indførsel af varer sker afgiftsberigtigelsen med den forhøjede afgiftssats efter § 2, når varerne angives til fortoldning fra og med den 1. januar 1992.

Stk. 5. Modtages varer retur, der er leveret før den 1. januar 1988, foretages ændring af den afgiftspligtige omsætning efter merværdiafgiftsloven således, at virksomhedens afgifts-tilsvar reguleres med den tidligere betalte afgift af det beløb, der er godtgjort kunden. For tab på uerholdelige fordringer foretages tilsvarende regulering.

Stk. 6. Virksomheder, der efter merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, er registreret som landbrug og fiskeri m.v., og som anvender et andet regnskabsår end kalenderåret eller perioden 1. juli – 30. juni, skal foretage 2 særskilte angivelser af virksomhedens afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven for den afgiftsperiode, der begynder i 2. halvår af 1991 og udløber i 1. halvår af 1992. Den ene angivelse skal omfatte perioden fra afgiftsperiodens begyndelse og til og med den 31. december 1991, og den anden angivelse skal omfatte perioden fra den 1. januar 1992 til afgiftsperiodens udløb.

Stk. 7. Den afgiftsomlægning, der sker ved ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget og indførelsen af tillægsmomsen på 3 pct., påvirker ikke forholdet mellem de af Danmarks Stati-

stik opgjorte forbrugerprisindeks og nettoprisindeks.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Det foreslås, at lov om arbejdsmarkedsbidrag ophæves og erstattes af en tillægsmoms på 3 pct. points.

2. Lov om arbejdsmarkedsbidrag blev gennemført med virkning fra den 1. januar 1988 som et led i regeringens samlede politik for at løse Danmarks økonomiske balanceproblemer. Hensigten med omlægningen af den økonomiske politik i efteråret 1987 var at genoprette konkurrenceevnen og videreføre regeringens flerårige økonomiske politik, herunder fastkurspolitikken.

3. Ved omlægningen blev arbejdsgiverne fritaget for en række afgifter og udgifter, der blev beregnet ud fra beskæftigelsen i virksomhederne. Fritagelsen for afgifterne og udgifterne forbedrede erhvervenes konkurrenceevne, men gav samtidig et provenutab for staten. Dette provenutab blev delvis finansieret ved indførelse af arbejdsmarkedsbidraget.

Arbejdsmarkedsbidraget er en generel afgift på 2,5 pct. af momsgrundlaget eller et lignende grundlag. Ved omlægningen blev det overvejet i stedet at forhøje momsen. Afgørende for overvejelserne var prisudviklingen, idet man ved omlægningen i 1988 tilstræbte uændrede forbrugerpriser.

Ophævelsen af de gamle arbejdsgiverafgifter m.v. ville reducere lønomkostningerne med 5 pct. Fald i lønomkostningerne vil i varierende omfang blive overvæltet i lavere forbrugerpriser, herunder undladelser af at forhøje forbrugerpriser, men erfaringsmæssigt kommer prisseffekten først med en vis forsinkelse.

Isoleret betragtet vælttes momsen helt over i højere forbrugerpriser, og erfaringsmæssigt forhøjes forbrugerpriserne samtidig med momsforhøjelser. En momsfinansieret omlægning af arbejdsgiverafgifterne kunne derfor frygtes at medføre umiddelbare prisforhøjelser, der først med en vis forsinkelse blev neutraliseret gennem faldet i lønomkostningerne.

Ved at finansiere de ophævede arbejdsgiverafgifter med arbejdsmarkedsbidraget blev det skønnet, at

der tidsmæssigt ville blive overensstemmelse mellem de modgående prisvirkninger. Arbejdsmarkedsbidraget vælttes ligesom moms fuldt ud over i højere forbrugerpriser, og prisovervæltningen skønnes tidsmæssigt at svare til de prisdæmpende virkninger af afskaffelsen af en række arbejdsgiverbidrag.

Som nærmere omtalt i punkt 6 neden for er der nu ikke længere grund til at forvente forskellig tidsprofil for virkningerne af moms og arbejdsmarkedsbidrag, og en tillægsmoms kan således afløse arbejdsmarkedsbidraget uden påvirkning af forbrugerpriserne.

4. Den foreslåede omlægning af arbejdsmarkedsbidraget til en tillægsmoms ligger i naturlig forlængelse af indgrebet pr. 1. januar 1988. Arbejdsmarkedsbidraget har virket efter hensigten og sikret den fornødne ro omkring priserne ved overgangen. Regeringen finder det hensigtsmæssigt at forenkle og modernisere afgiftssystemet, således at virksomhederne fremover kan nøjes med at opkræve moms i stedet for som nu både moms og arbejdsmarkedsbidrag. Den foreslåede omlægning indebærer således en klar forenkling både for virksomhederne og for told- og skattemyndighederne.

5. Der verserer for tiden ved EF-Domstolen flere sager om, hvorvidt arbejdsmarkedsbidraget er i overensstemmelse med EF-retten. Således har EF-Kommissionen den 17. september 1991 anlagt sag mod Danmark med påstand om, at arbejdsmarkedsbidraget er i strid med artikel 33 i EF's 6. momsdirektiv. En afgørelse fra EF-Domstolen vedrørende arbejdsmarkedsbidragets forenelighed med EF-retten forventes at foreligge i første halvdel af 1992. Der er siden 1987 sket en udvikling i EF-domstolens retspraksis omkring EF's 6. momsdirektiv. Regeringen vil under sagerne fastholde, at arbejdsmarkedsbidraget respekterer EF-retten. Regeringen ønsker ved lovforslaget at forebygge enhver tvivl om de fremtidige afgiftsforhold. Usikkerhed på dette område er uacceptabel for såvel regeringen som arbejdsmarkedets parter.

6. For at understrege den nære tilknytning mellem arbejdsmarkedsbidragets ophævelse og den foreslåede forhøjelse af momssatsen gennemføres denne forhøjelse som en tillægsmoms, så momssatsen efter forslaget bliver 22 + 3 pct.

Arbejdsmarkedsbidraget og momsen påvirker prisdannelsen på samme måde med udgangspunkt i momsgrundlaget. Denne virkning var mindre gennemskuelig for virksomhederne ved arbejdsmarkedsbidragets indførelse, hvor der samtidig skete en ophævelse af de tidligere arbejdsgiverafgifter, som erfaringsmæssigt slår igennem på priserne med en vis forsinkelse. Det var vurderingen, at man i situationen dengang opnåede bedre tidsmæssig overensstemmelse mellem de prisforhøjende og prissænkende virkninger ved en omlægning til arbejdsmarkedsbidrag end ved en momsforhøjelse. Siden har virksomhederne fået erfaring for, at arbejdsmarkedsbidraget virker på samme måde som en tillægsmoms, og ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget og indførelsen af tillægsmomsen vil derfor i dag have modsat rettede effekter på forbrugerpriserne, der indtræder på samme tidspunkt. Omlægningen vil således være prisneutral.

Den foreslåede tillægsmoms på 3 pct. svarer til en arbejdsmarkedsbidragssats på 2,5 pct., fordi der beregnes moms af arbejdsmarkedsbidraget. Dette bidrag udgør 2,5 pct. af prisen inklusive bidraget, og der gælder længere betalingsfrister for arbejdsmarkedsbidrag end for moms. Når disse forhold tages i betragtning, er der nøje overensstemmelse mellem 2,5 arbejdsmarkedsbidragssats og 3 momspoints.

Der er således ingen realøkonomisk forskel på 2,5 pct. arbejdsmarkedsbidrag og 3 pct. tillægsmoms, hvorfor omlægningen som nævnt vil virke neutralt på prisniveauet. Priserne vil for forbrugerne være de samme, og detailhandelen skal derfor ikke mærke varerne om. I den øvrige handel er der en rent beregningsmæssig forskel, idet arbejdsmarkedsbidraget i modsætning til moms ikke faktureres særskilt. I deres nye kalkulationer pr. 1. januar 1992 skal virksomhederne derfor alt andet lige sænke priserne eksklusive moms med ca. 2,4 pct. svarende til det ophævede arbejdsmarkedsbidrag på 2,5 pct. reduceret med kreditfordelen (jf. punkt 10 nedenfor), inden den forhøjede moms på 22 + 3 pct. lægges på.

Selv om momssatsen efter forslaget bliver 22 + 3 pct., skal virksomhederne og told- og skattemyndighederne i praksis behandle tillægsmomsen som anden moms. Virksomhederne kan derfor også slå momsen sammen til 25 pct. på deres fakturaer, ligesom told- og skattemyndighederne ved administrationen af momsen i realiteten kommer til at operere med en momssats på 25 pct.

7. Den foreslåede momsforhøjelse er i overensstemmelse med de forpligtelser til at harmonisere afgifterne, som Danmark har påtaget sig over for EF. EF-landene har ganske vist i en EF-råds erklæring forpligtet sig til ikke at hæve deres normale momssats inden den 1. januar 1993. I samme erklæring siges det imidlertid, at Danmark kan omlægge sin ordning vedrørende arbejdsmarkedsbidraget ved fuldt ud at kompensere for ordningen ved at optage den i momssystemet.

8. Som led i arbejdsmarkedsbidragets omlægning er der samtidig med nærværende forslag fremsat forslag til lov om ændring af lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor. Lovforslaget indeholder de ændringer i lønsumsafgiftsloven, der er nødvendige til at afløse arbejdsmarkedsbidragslovens bidragspligt for de virksomheder, der ikke er momspligtige og derfor ikke omfattes af tillægsmomsen i nærværende forslag.

Der er endvidere som led i omlægningen samtidig fremsat forslag til lov om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter, gradueret efter antal ansatte og lønsum. Den foreslåede godtgørelse skal erstatte arbejdsmarkedsbidragslovens moderationsordning, der giver personligt ejede virksomheder med under 3 ansatte et fradrag i arbejdsmarkedsbidraget.

9. Lov om merværdiafgift (momsloven) er senest ændret ved § 4 i lov nr. 825 af 19. december 1989 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Eftergivelse og henstand), jf. Folketingstidende 1989-90, Forhandlinger, sp. 66, 336, 3348, 3741; Tillæg A, sp. 143; Tillæg B, sp. 113; Tillæg C, sp. 73.

Provenumæssige konsekvenser

Sammenfatning

Den foreslåede omlægning fra arbejdsmarkedsbidrag til tillægsmoms m.v. skønnes at være provenuneutral. Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget skønnes at medføre et provenutab på helårsbasis på ca. 9,8 mia. kr.

Indførelse af tillægsmoms skønnes at give et helårsprovenu på ca. 8,4 mia. kr., ændringen af lønsumsafgiften ca. 1,7 mia. kr. og øvrige indtægter et provenu på ca. 0,4 mia. kr. Desuden foreslås en godtgørelsesordning til erstatning for den gældende moderationsordning, hvilket reducerer merindtægten med ca. 0,7 mia. kr.

Ophævelse af arbejdsmarkedsbidragsloven

9. For 1992 forventes der optjent ca. 9,8 mia. kr. i arbejdsmarkedsbidrag (ambi) ved uændrede regler. Det optjente provenu er sammensat således:

Ambi fra momsregistrerede virksomheder	8.750
Ambi fra salg af aviser	75
Ambi fra lønsumsvirksomheder	1.345
Ambi fra andre ikke-momsregistrerede virksomheder	375
Moderation for mindre virksomheder	÷ 720
I alt netto	9.825

Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil medføre et helårsprovenutab på ca. 9.825 mill. kr., eksklusive moms.

Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil herudover have afledte virkninger på statslige myndigheders udgifter til indkøb af varer og ydelser, momsbidraget til EF, spiritusafgiften og grammofonpladeafgiften.

Statslige myndigheder og institutioner betaler moms ved indkøb af momspligtige varer og tjenesteydelser. Momsen belaster imidlertid ikke netto de forskellige myndigheders budget, idet momsudgiften dækkes over Finansministeriets reserver, momsrefusion konto 35.12.01. Ved ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil de forskellige myndigheder således kunne opnå en besparelse på ca. 275 mill. kr. på helårsbasis ved uændret indkøb i mængde. Ved den samtidig foreslåede tillægsmoms på 3 pct. vil udgifterne over momsrefusionskontoen imidlertid stige tilsvarende med ca. 275 mill. kr., således at nettovirkningen på det samlede statslige budget er nul.

Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil også reducere det fælles beregningsgrundlag til beregning af momsbidraget til EF's budget. Besparelsen herved vil være ca. 110 mill. kr. på helårsbasis. Besparelsen på EF-momsbidraget vil blive realiseret første gang i 1993, for såvel 1992 som 1993 med i alt ca. 220 mill. kr. Herefter vil besparelsen være på årligt ca. 110 mill. kr.

Herudover vil ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget have en afledt virkning på provenuet af værdielementet i spiritusafgiften, der beregnes af engrosprisen, inklusive alle afgifter, bortset fra moms. Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil medføre et fald i grossistværdien således, at spiritusafgiften bliver reduceret med ca. 40 mill. kr. På tilsvarende måde reduceres grammofonpladeafgiften med henved 5 mill. kr.

For finansåret 1992 vil det bogførte provenutab være ca. 6.800 mill. kr. Betalingstab for 1992 vil imidlertid alene være ca. 3,0 mia. kr. Dette skyldes, at positive arbejdsmarkedsbidrag fra momsregistrerede virksomheder vedrørende såvel tredje som fjerde kvartal 1991 indbetales i 1992.

Indførelse af tillægsmoms på 3 procent

10. For 1992 forventes det ved uændrede regler, at der vil blive optjent et momsprovenu på ca. 77 mia. kr. vedrørende aktiviteter i 1992 svarende til et optjent momsgrundlag på ca. 350 mia. kr. Under forudsætning af uændret forbrug og uændret momsgrundlag ville en tillægsmoms på 3 pct. give et merprovenu på 10,5 mia. kr. på helårsbasis. Samtidig med forhøjelsen fjernes imidlertid arbejdsmarkedsbidraget, der for momsregistrerede virksomheder opkræves som 2,5 pct. af momsgrundlaget, inklusive arbejdsmarkedsbidrag. Når der imidlertid tages hensyn til, at der i gennemsnit ydes 155 dages kredit med byvirksomheders betaling af arbejdsmarkedsbidrag fra optjeningsstidspunktet til betalingstidspunktet, udgør kontant arbejdsmarkedsbidragsatsen dog 2,39 pct. ved en rente på 10 pct. Kreditfordelen må antages at blive modregnet i overvæltningen i priserne. Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget vil således alt andet lige få momsgrundlaget til at falde med 2,39 pct. til knap 342 mia. kr. Ved samtidig at ophæve arbejdsmarkedsbidraget og indføre en tillægsmoms på 3 pct. vil det optjente momsprovenu på helårsbasis stige med 8,4 mia. kr.

For finansåret 1992 skønnes der ved uændrede regler en momsindtægt på 76 mia. kr. Indtægterne opgjort på finansår er mindre end de optjente indtægter, idet den optjente indtægt først kan bogføres med en vis forsinkelse, og fordi der forekommer periodeforskydninger.

Efter reduktion af momsgrundlaget med arbejdsmarkedsbidraget og indførelse af en tillægsmoms på 3 pct. forventes merindtægten på finansår 1992 at blive ca. 6,5 mia. kr. Ved vækst i momsprovenuet vil debitorerne for bogført, men endnu ikke indbetalt moms vokse med omkring 1,2 mia. kr. Merindbetalingerne for moms forventes således at blive ca. 5,3 mia. kr. i 1992.

Ændringen af lønsumsafgiftens grundlag

11. Det foreslås i et særskilt forslag til lov om ændring af lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor at overflytte den del af arbejdsmarkedsbidragsloven, der vedrører afgift af lønsummen, til den eksisterende lønsumsafgiftslov med uændret sats og grundlag.

Herudover foreslås det at lade ikke-momsregistrerede virksomheder, der betaler arbejdsmarkedsbidrag efter et tilnærmet momsgrundlag, blive omfattet af lønsumsafgiftsloven med en afgiftssats på 2,5 pct. af lønsummen tillagt 45 pct. Endelig foreslås det at overføre virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, fra arbejdsmarkedsbidragsloven til lønsumsafgiftsloven med det hidtidige afgiftsgrundlag, dvs. værdien af avissalget og med uændret sats.

Helårsvirkningen vil isoleret betragtet være en provenugevinst på ca. 1.350 mill. kr. vedrørende virksomheder, der i dag betaler arbejdsmarkedsbidrag af lønsummen, og ca. 300 mill. kr. vedrørende andre ikke-momsregistrerede virksomheder, der i dag betaler arbejdsmarkedsbidrag efter momsmetoden. Fra aviser vil merindtægten være ca. 75 mill. kr. efter lønsumsafgiftsloven nøje svarende til indtægstab ved ophævelse af arbejdsmarkedsbidraget for aviser.

For 1992 vil provenu og betalingsvirkning være i alt ca. 900 mill. kr.

Godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter.

12. I et særskilt forslag til lov om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter foreslås der etableret en ordning til erstatning for den nuværende moderation for mindre virksomheder i arbejdsmarkedsbidragsloven. Der ydes en skattepligtig godtgørelse på indtil 6.000 kr. for omkostningerne ved administration af skatter og afgifter til personligt ejede momsregistre-

rede virksomheder. Godtgørelsen udgør 6.000 kr. til selvstændige uden ansatte, og aftrappes trinløst med 2.000 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget ansat. Godtgørelsen kan dog højst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens overskud før renter tillagt lønsummen.

Der gives ikke godtgørelse til ikke-momsregistrerede virksomheder. Disse virksomheder foreslås som nævnt pålagt lønsumsafgift, som dog ikke omfatter værdien af den selvstændiges egen arbejdsindsats. Tillægget til lønsummen er for de virksomheder, der ikke i forvejen har betalt arbejdsmarkedsbidrag efter lønsumsmetoden, 45 pct., medens det for de øvrige virksomheder er 90 pct.

Det skønnes, at udgifterne til godtgørelsesordningen vil beløbe sig til ca. 650 mill. kr. på helårsbasis.

Forrentning af likviditetsgevinst

13. Kredittidene er væsentligt længere i arbejdsmarkedsbidragsloven end i momsloven. Ved ophævelse af arbejdsmarkedsbidraget og indførelse af til-lægsmoms på 3 pct. opnår staten således en likviditetsgevinst på ca. 2,6 mia. kr. Forrentningen af denne ved en rente på 10 pct. udgør ca. 260 mill. kr.

Arbejdsgivernes bidrag til en række ordninger

14. Arbejdsgivernes bidrag til arbejdsmarkedets uddannelsesfond (AUD), arbejdsgivernes elevrefusion (AER), lønmodtagernes garantifond (LG) og arbejdsløshedsforsikring (AL) fortsætter i form af, at staten overfører en promilledel af EF's momsgrundlag til ordningerne.

Oversigt over de samlede provenuvirkninger

Mill. kr.	Helårsvirkning	Finansår bogført 1992
Arbejdsmarkedsbidrag fra momsregistrerede virksomheder	÷ 8.750	÷ 6.500
Momsforhøjelse	8.400	6.500
Momsbidrag til EF	110	0
Spiritusafgift mv.	÷ 45	÷ 40
Offentlige varekøb statslige institutioner og myndigheder osv.	275	275
Momsrefusion til statslige myndigheder	÷ 275	÷ 275
Arbejdsmarkedsbidrag fra ikke-momsregistrerede virksomheder, der betaler bidrag af lønsummen	÷ 1.345	÷ 700
Lønsumsafgift af samme	1.345	700
Arbejdsmarkedsbidrag fra ikke-momsregistrerede virksomheder, der betaler bidrag efter momsmetoden, netto efter moderation	÷ 300	0
Lønsumsafgift af samme	300	150
Arbejdsmarkedsbidrag af avissalg	÷ 75	÷ 50
Afgift i lov om lønsumsafgift af avissalg	75	35
Moderation for momsregistrerede virksomheder i arbejdsmarkedsbidragsloven	650	450

Godtgørelse til selvstændige vedrørende administration af skatter og afgifter	÷ 650	÷ 650
Forrentning af engangslividsgevinst	260	130
I alt netto	÷ 25	25

Anm.: ÷ angiver provenutab

Omlægningen er således i praksis provenuneutral.

Til § 3

Administrative konsekvenser

Forslaget om ophævelse af arbejdsmarkedsbidraget og de samtidigt fremsatte forslag om ændring af lønsumsafgiften og om en godtgørelsesordning vil i 1991 medføre éngangsudgifter til edb-udvikling m.v. på 3 mill. kr., som afholdes inden for Told- og Skattestyrelsens eksisterende bevillingsrammer.

I 1992 vil de tre lovforslag medføre merudgifter på 12 mill. kr. Disse merudgifter opvejes imidlertid stort set af de driftsmæssige besparelser som følge af ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget.

Fra og med 1993 skønnes de tre lovforslag at medføre en årlig nettobesparelse på 22 mill. kr. i Told- og Skattestyrelsen. Lovforslaget om arbejdsmarkedsbidraget medfører isoleret en årlig besparelse på 30 mill. kr., hvorfra skal trækkes 8 mill. kr. i årlige merudgifter som følge af godtgørelsesordningen og ændringerne i lov om lønsumsafgift.

Den nærmere tilrettelæggelse af administrationen af lovforslaget om en godtgørelsesordning vil blive belyst i forbindelse med Folketingets forhandlinger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 19. august 1991, ophæves. Der henvises til de almindelige bemærkninger til dette lovforslag samt til bemærkningerne til den samtidig hermed foreslåede ændring af lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor.

Til § 2

Ved forslaget forhøjes merværdiafgiften fra 22 pct. til 22 + 3 pct. (nr. 3, 5 og 6). De øvrige ændringer (nr. 1, 2 og 4) er en konsekvens af, at momsatsen forhøjes til 22 + 3 pct.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Ophævelsen af arbejdsmarkedsbidragsloven har virkning for erhvervmæssig virksomhed og anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, som finder sted efter den 1. januar 1992. Arbejdsmarkedsbidragsloven vil således fortsat have virkning for bidragspligtige aktiviteter, der har fundet sted inden den 1. januar 1992. Det afgørende for bidragspligten er leveringstidspunktet (faktureringstidspunktet).

Forhøjelsen af momsatsen finder anvendelse på leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser, der sker fra og med den 1. januar 1992. Det afgørende er også her leveringstidspunktet (faktureringstidspunktet). Ved indførelse af varer fra udlandet sker afgiftsberigtigelsen med den forhøjede afgiftssats, når varerne angives til fortoldning fra og med den 1. januar 1992.

Virksomheder, der efter momsloven er registreret som landbrug og fiskeri m.v., og som anvender et andet regnskabsår end kalenderåret eller perioden 1. juli – 30. juni, skal foretage to særskilte angivelser af afgiftstilsvaret for den afgiftsperiode, der strækker sig hen over årsskiftet 1991/92. Den ene angivelse skal omfatte perioden fra afgiftsperiodens begyndelse og til og med den 31. december 1991, og den anden angivelse skal omfatte perioden fra den 1. januar 1992 til afgiftsperiodens udløb. Det er i disse tilfælde nødvendigt med to særskilte angivelser, for at told- og skatteregionerne kan opgøre bidraget efter arbejdsmarkedsbidragsloven indtil den 1. januar 1992.

Da omlægningen fra arbejdsmarkedsbidrag til til lægsmoms virker neutralt på forholdet mellem forbrugerpriserne og priserne eksklusive moms og arbejdsmarkedsbidrag, skal Danmarks Statistik lade forholdet mellem forbrugerprisindeks og nettoprisindeks være upåvirket af omlægningen, dvs. at der i nettoprisindekset ikke skal foretages fradrag for til lægsmomsen.

Det er endelig foreslået, at skatteministeren bebyndiges til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 596 af 16. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, ændres »81,97 pct.« til: »80 pct.«.

§ 10. Ved afsætning af brugte personmotor-køretøjer og af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt ikke over 4 tons kan en forhandler – når der ikke ved overdragelsen til forhandleren er faktureret afgift efter denne lov – afgiftsberigtige køretøjet på grundlag af en afgiftspligtig værdi, der udgør 81,97 pct. af forskellen mellem indkøbsprisen og salgsprisen indbefattet afgiften. Overstiger salgsprisen ikke indkøbsprisen, beregnes ingen afgift.

2. I § 13, stk. 3, stk. 5 og stk. 6, 1. og 2. punktum, ændres »81,97 pct.« til: »80 pct.«.

§ 13. ---

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted inden leverancens afslutning eller inden fakturaens udstedelse, skal 81,97 pct. af det modtagne beløb medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken betalingen har fundet sted.

Stk. 5. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages 81,97 pct. af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 6. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages 81,97 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrø-

rende leverede varer og afgiftspligtige ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 81,97 pct. af de modtagne beløb medregnes i den afgiftspligtige omsætning, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96.

3. I § 14 ændres »22 pct.« til: »22 + 3 pct.«.

§ 14. Afgiften udgør 22 pct. af den afgiftspligtige omsætning.

4. I § 17, stk. 1, 4. punktum, ændres »18,03 pct.« til: »20 pct.«.

§ 17. For enhver leverance af varer eller afgiftspligtige ydelser fra en registreret virksomhed skal der udstedes faktura til modtageren. Såfremt en del af en samlet leverance kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura for denne del. Fakturaen skal være forsynet med udstedelsesdato og indeholde oplysning om leverandørens navn og adresse, modtagerens navn og adresse samt leverancens art, omfang og pris. Endvidere skal afgiftsbeløbets størrelse være angivet i fakturaen, eller det skal af denne fremgå, at afgiften udgør 18,03 pct. af det samlede beløb for den afgiftspligtige leverance. Leverandøren skal angive afgiftsbeløbets størrelse i fakturaen, såfremt modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder herom. Leverandøren skal tillige efter anmodning fra en sådan modtager angive prisen uden afgift for de enkelte poster i fakturaen.

5. I § 29, stk. 2 og stk. 8, ændres »22 pct.« til »22 + 3 pct.«.

§ 29. — — —

Stk. 2. Afgiften udgør 22 pct. af en i overensstemmelse med reglerne om toldværdien for værditoldpligtige varer fastsat værdi tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. I værdien medregnes de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes første bestemmelsessted her i landet. Det samme gælder for varer, der indføres fra lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber.

— — —

Stk. 8. Varer, der midlertidigt udføres med henblik på genindførsel efter forarbejdning,

bearbejdning, komplettering, emballering, reparation eller rengøring, kan af toldvæsenet på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget med 22 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., ved den uden for landet foretagne forarbejdning o.lign., tillagt eventuel told og andre afgifter som anført i stk. 2.

— — —

6. I § 29 a ændres »22 pct.« til: »22 + 3 pct.«.

§ 29 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter den, der i udlandet indkøber afgiftspligtige ydelser til brug her i landet, skal svare afgift med 22 pct. af vederlaget for de pågældende ydelser.